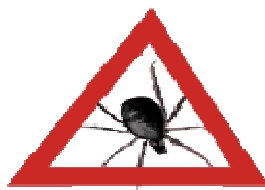

Kleszcz mały czy duży - nic dobrego nie wróży województwo podkarpackie

Cykl rozwojowy kleszcza

Dorosłe samiczki są długości 3-4 mm, natomiast samce 2,5 mm. Każde stadium rozwojowe kleszcza, tzw. larwa, nimfa, i imago, czyli dojrzała forma musi raz wyssać krew od kręgowca, ażeby móc się dalej rozwijać. Cykl rozwojowy jednego pokolenia kleszczy trwa średnio 2 lata.

Kleszcze zimują głęboko pod ściółką leśną, w miejscach gdzie temperatura wynosi około 0°C. Wzrost temperatury powoduje aktywność kleszczy, która rozpoczyna się w miesiącach marcu/kwietniu i trwa do jesieni do października/listopada. Maksimum aktywności zależy od czynników klimatycznych i przebiega w Europie Środkowej w dwóch fazach, tzn. W miesiącach maju/czerwcu i wrześniu/październiku. Wilgotne lato i łagodna zima sprzyjają rozprzestrzenianiu się kleszczy.

Wirus zapalenia mózgu i opon mózgowo-rdzeniowych może być przenoszony zarówno z jednego stadium rozwojowego kleszcza na drugie jak i z samicy na jajo. Larwy i nimfy zarażają się z reguły od żywiciela znajdującego się w stanie wirusemii i przenoszą infekcję jako nimfy i imago na inne zwierzęta ciepłokrwiste. Wirus zimuje w kleszczach i znajduje się prawie we wszystkich jego organach. Raz zainfekowany kleszcz przez całe swoje życie pozostaje nosicielem wirusa, sam jednak nie choruje. Samice kleszczy infekują na ogół tylko jednego żywiciela, natomiast samce, które wysysają częściej płyn pozakomórkowy, są aktywniejsze i mogą przenosić wirus na wielu osobników. Kleszcze wysysają krew od ponad 100 gatunków ssaków, gadów, ptaków i jeśli te zwierzęta są w stanie wirusemii, to zarażają się od nich. Dla zwierząt wirus nie jest chorobotwórczy, po pierwszej infekcji produkują one specyficzne przeciwciała i w ten sposób są odporne na resztę życia. Typowymi żywicielami, aby wymienić tylko niektórych są : myszy, krety, wiewiórki, zające, lisy, dziki, i jelenie, owce, kozy, krowy, konie, psy i inne. Nie ma możliwości wytepienia tego wirusa, tak jak było to możliwe w przypadku ospy czy choroby Hainego Medina

Optymalne warunki dla kleszczy i ich żywicieli stanowią biotopy. Większość dotychczas dokładnie zlokalizowanych naturalnych ognisk infekcji to obszary przejściowe między dwoma różnymi typami roślinności, jak na przykład.: brzegi lasów z graniczącymi łąkami, polany, błonia nad rzekami i stawami, zagajniki z zaroślami, obszary gdzie las liściasty przechodzi w iglasty lub odwrotnie albo wysoki w niski, obszary zarośnięte paprociami, jeżynami, czarnym bzem i leszczyną.